

DET KONGELIGE MILJØVERNDEPARTEMENT

KONTOR: MYNTGT. 2 - TLF. 11 90 90 - RIKSTELEFONER OG FJERNVALG TLF. (02) 41 90 10
POSTADRESSE: POSTBOKS 8013, OSLO-DEP., OSLO 1

Til

Fylkesmennene
Fylkeskommunene
Kommunene

Rundskriv T-7/84

Januar 1984

UTPEKING AV KOMMUNER DER KOMMUNESTYRET KAN VEDTA REGULERINGSPLAN
UTEN AT VEDTAKET TRENGER DEPARTEMENTETS (FYLKESMANNENS) STAD-
FESTING, JFR. BYGNINGSLOVENS § 27 NR. 6, OGSÅ KALT EGENGOD-
KJENNING. OVERFØRING AV KLAGEMYNDIGHET TIL FYLKESMANNEN

Innledning.

Vi viser til rundskriv T-14/83 av mai 1983 hvor departementet fremmet forslag på hvilket grunnlag kommuner bør få myndighet til egengodkjenning av reguleringsplaner. Departementet har nå mottatt tilrådinge fra de fleste fylker i samsvar med rundskrivet.

Vi vil i dette rundskrivet gjøre rede for hva denne ordningen innebærer. Senere vil det bli sendt særskilt brev til hver fylkesmann med utpeking av de kommuner som får myndighet til egengodkjenning. Kommunene og fylkeskommunen vil få kopi av dette brevet.

Vi gjør oppmerksom på at i forslaget til ny planlov forutsettes alle landets kommuner å få myndighet til egengodkjenning som permanent ordning. Det vil derfor være en fordel at flest mulig kommuner har høstet erfaring fra denne behandlingsmåte før loven trer i kraft, sannsynligvis i 1985. Departementet tar derfor sikte på å utpeke så mange kommuner som mulig i 1984 og fylkesmennene vil derfor til enhver tid kunne komme med tilleggsforslag når grunnlaget for det foreligger.

Utpeking av kommuner som gis myndighet til egengodkjenning av reguleringsplaner.

Adgangen til slik utpeking av kommuner i medhold av bygningslovens § 27 nr. 6 ble gitt ved endringslov av 26. mai 1978 som ledd i forenklinger av byggesaksbehandlingen. Departementet legger vekt på dette i samband med intensjonene om økt overføring av

myndighet til lokalplanet og som ledd i demokratiseringsprosessen.

Hva innebærer denne myndighetsoverføring til kommunene?

Utarbeiding og behandling av reguleringsplaner blir som før. Men ved kommunestyrets vedtak får planen samme rettsvirkninger som en stadfestet reguleringsplan. Forutsetningen for dette er at fylkeskommunen og statlige fagmyndigheter hvis saksområde blir berørt, ikke har innsigelser mot planen, jfr. § 27 nr. 6 siste ledd.

Dersom innsigelser som nevnt foreligger, bør fylkesmannen søke å utvirke at kommunen og fylkeskommunen og/eller statlig fagmyndighet kan komme til enighet om en akseptabel løsning. I motsatt fall må planen sendes departementet for stadfesting.

Når en kommune legger ut en plan til offentlig ettersyn etter reglene i § 27 nr. 3 første ledd, skal planen også forelegges fylkeskommunen og de statlige fagorganer som har særlige interesser i området med en rimelig frist for uttalelse, jfr. § 27 nr. 3 siste ledd. En slik frist bør etter departementets mening normalt ikke settes kortere enn 1 måned.

Om fylkeskommunens og fylkesmannens medvirkning i reguleringsplanleggingen skal vi her gjenta en del av det som er inntatt i rundskriv T-9/81 av juli 1981:

"Fylkeskommunen skal:

- gi hjelp og veiledning til kommunen. Dette innebærer både planfaglig og saksbehandlingsmessig veiledning, og veiledning i forhold til overordnede planer m.v., som grunnlag for endelig godkjenning/stadfesting av planene,
- uttale seg til reguleringsplanforslag fra kommuner som har fått overført myndighet til selv å stadfeste sine reguleringsplaner. Kommunen bør herunder gjøres oppmerksom på eventuelle faglige mangler ved planen,
- gi uttalelse til reguleringsplaner som blir forelagt av fylkesmannen, se nedenfor

Fylkesmannen skal:

- gi veiledning på de saksområder der han er fagmyndighet,
- stadfeste reguleringsplaner fra kommuner som ikke selv er tillagt slik myndighet. Departementet forutsetter at stadfesting i stor utstrekning blir en legalitetskontroll og at fylkesmannen ellers legger til grunn for sin vurdering de statlige fagorganers uttalelser og uttalelse fylkeskommunen gir til planen før kommunen vedtar den. I den utstrekning en plan synes å reise problemer i forhold til overordnede planretningslinjer eller planfaglige minstekrav, må tilleggsuttalelse om dette innhentes fra fylkeskommunen. Det vil i slike tilfelle være riktig at fylkesmannen får oversendt både de planfaglige

vurderinger og eventuelle mer generelle politiske vurderinger".

Det er viktig at den veiledning som på denne måte gis kommunene skjer på et så tidlig tidspunkt som mulig i planprosessen. Man vil derved kunne spare både tid og penger.

Den planfaglige uttalelse som skal gis av fylkeskommunen etter bgl. § 27 nr. 3 siste ledd forutsettes i alminnelighet å skje på det administrative plan.

Klage over kommunestyrets vedtak om egengodkjenning av reguleringsplan.

Kommunestyrets vedtak om egengodkjenning kan påklages etter forvaltningslovens regler uten hensyn til unntaket i forvaltningslovens § 28 annet ledd, jfr. bygningslovens § 27 nr. 6 annet ledd.

Departementet er etter loven klageinstans. Miljøverndepartementet har imidlertid etter samråd med Justisdepartementet og i medhold av bygningslovens § 15 annet ledd gjort følgende vedtak:

1. Departementets myndighet etter bygningslovens § 27 nr. 6 annet ledd til å avgjøre klagesak overføres til fylkesmannen.
2. Avtrykk av planen sendes fylkesmannen istedenfor til departementet, jfr. bygningslovens § 27 nr. 6 første ledd siste punktum.

Om dette vedtak skal departementet bemerke:

Ad. pkt. 1.

Klagen settes fram skriftlig for kommunestyret som kan oppheve eller endre vedtaket, dersom det finner klagen begrunnet, jfr. forvaltningslovens § 33.

Dersom kommunestyret ikke tar klagen tilfølge, skal saken med kommunestyrets uttalelse sendes fylkesmannen for endelig avgjørelse.

Ad. pkt. 2.

Avtrykk av planen som sendes fylkesmannen for arkivering skal i første rekke sikre en skikkelig planoversikt. Denne dokumentasjon vil imidlertid også kunne tjene som grunnlag for den legalitetskontroll fylkesmannen skal foreta etter kommunelovens § 60.

Det er opp til fylkesmannen selv å bestemme hvor mye av plan-dokumenter han trenger for legalitetskontrollen. Departementet antar imidlertid at nødvendige rettssikkerhetshensyn i en viss grad vil bli ivarettatt gjennom sektormyndighetenes medvirkning og fylkeskommunens veiledning. Om arkivering, se neste punkt.

Arkivering av planer.

Avtrykk av planforslag som er endelig vedtatt av kommunestyret (reguleringskart, reguleringsbestemmelser, kommunestyrets vedtak og rådmannens begrunnede tilråding overfor formannskapet/kommunestyret) skal sendes både til fylkesmannen og fylkeskommunen for arkivering.

Kommunen må dessuten sende ett ekstra sett av reguleringskartene med kartpåtegnning om kommunestyrets vedtak til fylkesmannen for videreforsending til Riksarkivet.

Riksarkivet ønsker reguleringskart og liste for ett kvartal innsendt samlet fra fylkesmannen i løpet av det følgende kvartal. Reguleringskart for første kvartal 1984 skal således være innsendt innen 30. juni. Reguleringskart som fylkesmannen mottar forsinket fra kommunene, skal ikke ettersendes enkeltvis til Riksarkivet, men føres opp i kronologisk orden øverst i listen over reguleringskart for det påfølgende kvartal.

Det understrekes at den samlede listen som sendes fra fylkesmannen til Riksarkivet skal inneholde både planene stadfestet av fylkesmannen og egengodkjente planer.

Det er viktig at fylkesmann, fylkeskommune og kommunene finner fram til et praktisk opplegg for arkiveringen og innsendingen av planer, slik at dette fungerer tilfredsstillende både ut fra hensynet til legalitetskontrollen og Riksarkivet.

Forholdet til statlige fagmyndigheter og fylkeskommunen.

Kommunene har ansvaret for at statlige fagorganer som har særlige interesser i området og fylkeskommunen blir kontaktet på et så tidlig tidspunkt som mulig, jfr. bgl. § 27 nr. 1 tredje ledd.

Ved uttalelser til de enkelte planer både på et tidlig tidspunkt og når planene legges ut til offentlig kunngjøring, jfr. bgl. § 27 nr. 3 siste ledd, er det viktig at fagetatene gjør det klart om eventuelle merknader er faglige råd eller er slike innsigelser mot planen at myndighet til egengodkjenning ikke foreligger, jfr. bgl. § 27 nr. 6 siste ledd.

Dersom kommunen er i tvil på dette punkt må vedkommende fagetat kontaktes på nytt.

Vi gjør oppmerksom på at fylkesfriluftsnemnda er å likestille med statlig fagetat eller fylkeskommunen i denne sammenheng.

Sluttmerknader.

Det er viktig at fylkesmannen, fylkeskommunen og de kommuner som blir utpekt kommer fram til et praktisk behandlingsopplegg, slik at egengodkjenningen av reguleringsplaner kan fungere så tilfredsstillende som mulig fra første stund. Vi tenker særlig på kontakten og uttalelse fra de statlige fagorganer som har særlige interesser i området.

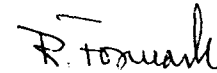
Videre må arkiveringen skje på tilfredsstillende vis og her må kommunene være spesielt påpasselige med avleveringene til fylkesmannen.

Tidspunkt for egengodkjenning, overføring av klagemyndighet og overgangsordning vil bli gitt i de særskilte brev til fylkesmennene som nevnt innledningsvis.

Gjenpart av dette rundskriv er sendt departementene, Norske kommuners sentralforbund og Riksarkivet.

Med hilsen

Rakel Surlien

R. Fosmark